

TILLYKKE

Hans Christian
med de 215 ÅR!

Et varmt og vægterligt TILLYKKE med 215-års-fødselsdagen til H. C. Andersen!

Torsdag d. 2. april 2020 var præcis 215 år siden, at Hans Christian åbnede øjnene – gav et vræl og sikkert så forundret på denne forunderlige verden...

Han blev født i en tid, hvor vægternes vægterråb og brægende timevers markerede nattens gang! Hans ”pap-morfar” – Jørgen Sigvard Rasmussen var nattevægter, og Hans Christian voksede op i Munkemøllestræde, hvor han – når vinden var i den rigtige retning – nok kunne høre tårnvægterens timelige ”Hov Vægter”. Det er derfor ikke underligt, at vægterne siden hen blev en ikke uvæsentlig del af hans romaner, fortællinger, skuespil, digte, eventyr, biografi, dagbøger og breve – vi har indtil nu optalt mindst 35 (og vi tæller stadig) af disse, hvori vægtere enten er nævnt eller ligefrem har en større ”rolle”.

I et *brev til Edward Collin d. 1. sept. 1829* skriver han i et lille digt om en fattig student - i to af versene står følgende:

*Et Tællelys brænder i Stagen smukt,
Selv skjærer han Aftens Maden,
Det er saa silde, hver Dør er lukket,
Kun Vægteren sværmer paa Gaden.*

*Lad ham kun sværme i blaa Talar,
Det rager Studenten jo ikke,
Han stirrer saa taus gennem Rudens Glar,
Seer Stjernerne blinke og nikke.*

I ”*Kjærlighedens Vægtervers*” (1833) lyder et af versene:

*Hov Vægter! Klokken er slagen Ti!
De ti Guds Bud Du mærke maa;
Især lad Dig for Øie staae,
Thi glemmes det — o Hjerte, skjælv!
Husk — ”elsk din Næste, som dig selv!”
Det siger Gud og Præsten,
Og jeg — er Næsten!*

I sit eventyr ”*Lykkens Galocher*” (1850) tildeler H. C. Andersen ”*Vægteren*” et helt kapitel (3. kap.), hvori det dog går den stakkels vægter, der lånte de magiske galocher, så grueligt galt, at han næsten mister livet. Vægteren får dog sin sjæl tilbage på hospitalets Renselsesstue, som han forlader uden galocherne.

I biografien ”*Mit livs eventyr*” fortæller han om en mareridtsnat, hvor han så et spøgelse i sit værelse! Han fik dog opklaret gåden dagen efter ved Vægterens hjælp:

”Jeg gik derfor, da det blev Aften, ned paa Gaden og spurgte Vægteren, paa hvilken Tid han slukkede Lygterne. »Klokken eet« svarede han, »lige før jeg raaber.«. Lysskjæret paa Muren havde jeg seet og stirret paa; Vægteren havde i det Samme slukket Lygten og med den Spøgelset.”

Det var sjældent, at H. C. Andersen brugte en figur / person i flere fortællinger. Men han valgte at bruge en *tårnvægter*, der hed *Ole*, i både et syngespil (Vaudeville) "*Kjærlighed paa Nicolai Taarn*" (1829) og 30 år senere i fortællingen "*Taarnvægteren Ole*" (1859). I sidstnævnte kommer Ole Tårnvægter med denne bemærkning:

"I Verden gaaer det op og ned og ned og op! nu kan jeg ikke komme høiere!" sagde Taarnvægteren Ole. "Op og ned og ned og op maae de Fleste prøve; i Grunden blive vi Alle tilsidst Taarnvægtere; see Livet og Tingene ovenfra!"

At tårnvægterne havde hans opmærksomhed, kunne måske skyldes, at Pogemutter, der var hans første lærerinde, havde en datter, der blev gift med byens sidste *tårnvægter Lars Rasmussen*. Da Lars Rasmussen sammen med alle de andre vægtre i byen blev fyret *d. 1. februar 1866*, gik han ind på byens nye museum og afleverede sin morgenstjerne.

Den morgenstjerne kan man den dag i dag se på byens historiske museum Møntergården, og det er kopier af *Lars Rasmussens morgenstjerne*, som vi *fire vægtre går med* ved sommerens gratis vægterrunder.

Vi vil her midt i vore forberedelser til den kommende vægtersæson - 1. juli til 31. august – sende fødselaren et varmt, hjerteligt og vægterligt TILLYKKE med de 215 år!

Vægterlig Hilsen

Vægterne Pedersen, Jepsen, Steinfeldt og Jørgensen